

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev, Iurie Diaconu și Ion Arhiliuc
cu participarea:

procurorului – Sergiu Crîjanovschi,

avocatului – Pavel Cebotari,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, partea vătămată Chiforișin Zinaida și avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Popozoglo Maxim, împotriva deciziei Curții de apel Chișinău din 18 decembrie 2012, în cauza penală privindu-l pe

Popozoglo Maxim Mihail, născut la 15 mai 1987, originar și domiciliat în or. Vulcănești str. 40 let Octeabrea 49.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.03.2012 - 20.06.2012.

2. instanța de apel: 03.08.2012 – 18.12.2012.

3. instanța de recurs(ordinar): 03.05.2013 – 01.10.2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul și partea vătămată, Chiforișin Z., au solicitat admiterea recursurilor declarate și respingerea recursului părții apărării.

Avocatul, Pavel Cebotari, a solicitat admiterea recursului declarat de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Popozoglo Maxim și respingerea recursurilor procurorului și al părții vătămate.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 20.06.2012, Popozoglo M. a fost condamnat, în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Dispusă încasarea de la inculpatul Popozoglo M., în folosul părții vătămate Chiforișin Z., a prejudiciului material cauzat în sumă de 185 646,50 lei și prejudiciului moral cauzat în sumă de 2000 lei, în rest acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, a fost respinsă ca fiind nefondată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, în baza materialului probator administrat în cauză, a reținut că, Popozoglo M. la data de 18 ianuarie 2012, având

scopul sustragerii a bunurilor altei persoane, a pătruns în locuința amplasată pe str. Gh. Asachi, 63, com. Stăuceni, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras bani și mai multe articole din aur, astfel cauzându-i părții vătămate Chiforișin Z., un prejudiciu material, în proporții deosebit de mari.

Acțiunile respective, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal – furtul săvârșit în proporții deosebit de mari.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel, în termen, de către:

- Avocatul Zamfir P., în numele inculpatului Popozoglo M., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei în modul stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia, inculpatul Popozoglo M. să fie achitat și eliberat din sala de judecată, pe motiv că nici în cadrul urmăririi penale și nici în rezultatul cercetării judecătorești nu au fost obținute probe pertinente, concludente, care prin ansamblul său ar denota și confirma existența vinovăției inculpatului Popozoglo M., în comiterea infracțiunii încriminate.

În motivarea solicitărilor, apărătorul a invocat faptul că, instanța de fond nu a aplicat expres prevederile art. 101 Cod de procedură penală, mai mult, și-a bazat concluzia pe probe prezentate de către procuror care, nu indică direct la comiterea infracțiunii anume de către inculpat, iar unele din acestea au fost obținute cu încălcarea normelor procesual-penale, motiv pentru care nu puteau fi puse la baza unei sentințe de acuzare.

- Inculpatul Popozoglo M., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, potrivit căreia să fie achitat, deoarece fapta nu a fost comisă de către el.

În motivarea cerințelor apelantului a invocat că, pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești nu au fost prezentate și administrate probe, care ar confirma cu certitudine comiterea de către el a infracțiunii încriminate, motiv pentru care solicită să fie achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, au fost admise apelurile inculpatului Popozoglo M. și a avocatului Zamfir P. în numele acestuia, casată parțial sentința atacată, în partea aplicării pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia, inculpatul Popozoglo M., a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, stabilindu-i-se pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Popozoglo M., a fost suspendată condiționat, pe un termen de 5 ani.

Dispusă modificarea măsurii preventive - arestul preventiv, aplicată inculpatului, în obligația de nepărăsire a localității și eliberarea acestuia de sub strajă imediat din sala de judecată.

În rest sentința menținută fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, instanța de fond, în baza probelor legal administrate și verificate în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor; a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și just a calificat acțiunile inculpatului Popozoglo M. în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Colegiul a menționat faptul că, prin încălcarea normelor procedurale la efectuarea urmăririi penale s-au admis și încălcări ale drepturilor inculpatului la un proces echitabil, dar care nu influențează în totalitate la calitatea procesului penal și anume la administrarea probelor și la adoptarea sentinței.

Astfel, Colegiul a găsit oportun de a aplica prevederile art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, reducând din pedeapsa aplicată de către prima instanță, în baza art. 79 Cod penal, deoarece erorile admise de către organul de urmărire penală se califică ca circumstanțe excepționale ale cauzei, care influențează la aplicarea pedepsei, situația fiind tratată în favoarea inculpatului, urmând a fi aplicată o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de sancțiune.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- Procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu V. și partea vătămată, Chiforișin Z., în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând, casarea acesteia, cu menținerea sentinței Judecătorei Râșcani din 20.06.2012 fără modificări, pe motiv că instanța de apel, neîntemeiat și incorect a aplicat prevederile art. 79, 90 Cod penal, aplicându-i inculpatului pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

- Avocatul Zamfir P. în numele inculpatului Popozoglo M., în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând, casarea hotărârilor instanței de fond și de apel, cu dispunerea achitării inculpatului, pe motiv că în cadrul urmăririi penale cât și a cercetărilor judecătorești în instanța de fond și cea de apel, nu au fost prezentate și administrate probe ce ar demonstra cert vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, mai mult unele din probele administrate fiind obținute cu încălcarea normelor procesual-penale, motiv pentru care nu puteau fi puse la baza unor hotărâri de condamnare.

7. Judecând recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 27.10.2012), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

La fel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Decizia instanței de apel nu poate fi menținută din următoarele considerente.

Instanța a făcut trimitere selectat la probe, fără a oferi răspuns la toate argumentele apelului declarat de partea apărării.

Verificând argumentele aduse în suportul recurențelor, legate de pedeapsa stabilită inculpatului Colegiul penal reține, că instanța de apel nu a dat suficientă eficiență prevederilor art. 7, 75, 61 Cod penal, fapt ce a dus la aplicarea unei

pedepse ce nu se racorda la persoana inculpatului, la caracterul și gradul de pericol social al celor săvârșite de Popozoglo M., la circumstanțele stabilite pe cauză, cadrul legal existent și nu a luat în considerație faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care prevede pedeapsa privativă de libertate de la 7 la 12 ani închisoare.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a nu a ținut cont de explicațiile ce se conțin în pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.16 din 31.05.2004 „Cu privire la individualizarea pedepsei”, care prevede, că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui.

Astfel, se atestă faptul că instanța de apel a numit pedeapsa inculpatului în conformitate cu prevederile art. 79 și 90 Cod penal, însă fără de a indica expres în decizie care circumstanțe legate de personalitatea inculpatului se consideră excepționale și oferă dreptul de a numi o pedeapsă sub limita minimă.

În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de reeducare a condamnatului, ce se aplică de către instanța de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Astfel, stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal inculpatului Popozoglo M., nu este motivată sub aspectul că, va avea efectele prevăzute de art. 61 Cod penal, adică, de a preveni pe viitor săvârșirea altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare, temeiul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, invocat de recurenți în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, motivarea soluției contrazice materialelor cauzei, fiind expusă neclar, este incident în cauză, având drept consecință adoptarea unei hotărâri pripite.

În aceste condiții, Colegiul constată temeiuri de casare a deciziei instanței de apel, și dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecători, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs. Mai mult ca atât, instanța de apel a făcut trimitere selectat la probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, expunând temeiul respectiv.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual - penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea

admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit intenția inculpatului, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența sau lipsa în acțiuni a infracțiunii respective, reieșind din practica unitară în acest domeniu, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, partea vătămată Chiforișin Zinaida și avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului, casează total decizia Curții de apel Chișinău din 18 decembrie 2012, în cauza penală privindu-l pe Popozoglo Maxim, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată în ședință publică la 29 octombrie 2013, ora 9:50.

Președinte	/semnat/	Petru Ursache
Judecători	/semnat/	Elena Covalenco
	/semnat/	Ghenadie Nicolaev
	/semnat/	Iurie Diaconu
	/semnat/	Ion Arhiliuc

Copia corespunde originalului.
Judecător

Petru Ursache

Dosarul 1ra-607/2013

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE
DISPOZITIV
octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Ghenadie Nicolaev, Ion Arhiliuc
a judecat în ședință publică recursurile ordinare, declarate de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, avocatul Zamfir
Pavel în numele inculpatului Popozoglo Maxim și de partea vătămată Chiforișin

Zinaida, împotriva deciziei Curții de apel Chișinău din 18 decembrie 2012, în cauza penală privindu-l pe

Popozoglo Maxim Mihail, născut la 15 mai 1987, originar și domiciliat în or. Vulcănești str. 40 let Octeabrea 49.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.03.2012 - 20.06.2012.

2. instanța de apel: 03.08.2012 – 18.12.2012.

3. instanța de recurs(ordinar): 03.05.2013 – 01.10.2013.

În conformitate cu prevederile art. art. 434 și 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,-

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, partea vătămată Chiforișin Zinaida și de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Popozoglo Maxim, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, cu dispunerea rejudecării cauzei în privința lui Popozoglo Maxim de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac.

Decizia motivată se va pronunța la 29 octombrie 2013 ora 09.50 min.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ghenadie Nicolaev

Ion Arhiliuc